

NORGES HØYESTERETT

Den 4. desember 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av justitiarius Schei og dommerne Tjomsland og Falkanger i

HR-2013-02517-U, (sak nr. 2013/2220), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Tone Linn Thingvold)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om ileggelse av besøksforbud.
- (2) A, født ---. 1974, ble ved Agder politidistrikts beslutning 18. september 2013 ilagt besøksforbud overfor to av sine barn frem til 18. september 2014. Begjæring om fortsatt besøksforbud ble fremmet for tingretten.
- (3) Lister tingrett avsa 9. oktober 2013 kjennelse hvor begjæringen ikke ble tatt til følge.
- (4) Påtalemyndigheten anket kjennelsen til Agder lagmannsrett.
- (5) Agder lagmannsrett – som la til grunn at påtalemyndighetens anke kun gjaldt besøksforbudet overfor det eldste barnet – avsa 1. november 2013 kjennelse med slik slutning:

"Agder politidistrikts begjæring om opprettholdelse av besøksforbudet ilagt 18. september 2013 tas til følge, dog således at det opphører 31. mai 2014."
- (6) A har anket kjennelsen til Høyesterett. Hun anfører at lagmannsretten uriktig har lagt til grunn at det foreligger krenkelser som kan begrunne besøksforbud. Det er en saksbehandlingsfeil at det ikke er opplyst om datteren er kjent med besøksforbudet, og at hun ikke har forklart seg i saken. Det er ikke tilstrekkelig at det ble oppnevnt setteverge for tingretten. Besøksforbudet er uforholdsmessig. Det er nedlagt slik påstand:
  - "1. Agder lagmannsretts kjennelse av 1. november 2013 oppheves.
  2. Agder politidistrikts begjæring om opprettholdelse av besøksforbudet ilagt 18. september 2013 tas ikke til følge. "

- (7) *Påtalemyndigheten* har ikke inngitt særskilte merknader til anken.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at saken gjelder en videre anke hvor utvalgets kompetanse er begrenset etter bestemmelsene i straffeprosessloven § 388 første ledd. Ankeutvalget kan prøve anken i den utstrekning den retter seg mot lagmannsrettens saksbehandling.
- (9) Lagmannsretten uttaler i kjennelsen blant annet:

"I tingretten under straffesaken uttalte B at hun ønsket at besøksforbudet i forhold til blant annet moren ble opphevd etter at straffesaken var ferdig, men det foreligger ingen opplysninger om hvordan hun i dag stiller seg til kontakt med moren. Hun er ikke avhørt i saken, og det fremgår ikke av rettsboken eller tingrettens avgjørelsesgrunner hva settevergen opplyste om dette. Under disse omstendigheter finner lagmannsretten å måtte legge avgjørende vekt på barnevernets vurdering av hva som er best for B, herunder at kontakt mellom mor og datter uten at B på forhånd er klar over hva som skal skje, er et alvorlig overgrep mot datteren. B fyller 18 år den ---. 2014, og besøksforbudet bør derfor begrenses til 31. mai 2014, idet påtalemyndigheten ved en eventuell forlengelse da har mulighet for å høre hennes syn på besøksforbudet etter at hun er blitt myndig. "

- (10) Det er etter ankeutvalgets syn nærliggende å forstå lagmannsrettens bemerkninger slik at den – når det ikke foreligger opplysninger om fornærmedes aktuelle syn på kontakt med moren – har ansett saken som ufullstendig opplyst på et punkt som etter dens mening var av betydning for utfallet av saken. Lagmannsretten skulle da sørget for at det hadde blitt innhentet opplysninger om dette, jf. straffeprosessloven § 294. Ankeutvalget finner etter dette at lagmannsrettens kjennelse må oppheves.
- (11) Det er ikke grunnlag for oppnevning av forsvarer i medhold av straffeprosessloven § 100 anledning anken til Høyesterett, jf. Rt 2006 side 217 avsnitt 12. Det er imidlertid praksis for at sakskostnader kan kreves etter en analogisk anvendelse av tvistelovens regler, jf. Rt. 2010 side 834 avsnitt 10. Ankeutvalget finner at det – siden det er fremsatt begjæring om oppnevning som forsvarer – her er forsvarlig å legge til grunn at sakskostnader er krevet dekket. Ankeutvalget finner at sakskostnader bør tilkjennes i medhold av tvistloven § 20-2, og finner at beløpet bør settes til 6 000 kroner, inklusive merverdiavgift.
- (12) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler staten ved Justisdepartementet til A 6 000 – sekstusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Steinar Tjomsland
(sign.)

Tore Schei
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Riktig utskrift: